

JORD

Folk i almindelighed og politikere i særdeleshed har en forbløffende evne til at få øje på mindre uretfærdigheder og problemer, samtidigt med, at de grundlæggende uretfærdigheder og problemer overses. Og ofte er det de grundlæggende forhold, der skaber de dagligdags symptomer, således at døgnets politiske løsninger i høj grad minder om en dårlig læges forsøg på at angribe symptomerne frem for selve sygdommen.

Et vigtigt eksempel herpå er, at man overser det grundlæggende problem, at samfundets indtægter næsten udelukkende baseres på skatter og afgifter, der rammer produktion og arbejde, samtidigt med at arbejdsfrie indtægter, der hidrører fra Danmarks natur- og samfundsskabte fælles resurser, indkasseres af private stort set uden at være beskattede.

Dette er den omvendte verden. Den dygtige arbejder eller producent, der kan "få to aks til at gro, hvor andre kun kan få et til at gro" og dermed gavner både sig selv og andre uden at skade nogen, straffes for sin "frækhed" af skatteministeriet - mens det arbejdsfrie og dermed ufortjente udbytte, som indkasseres som jord- og resurserente UDOVER afkastet af den investerede kapital og det udførte arbejde, går næsten ubeskattet i private lommer. At disse indtægter er enorme fremgår med al tydelighed af PRISEN PÅ JORD og ADGANG TIL NATURENS RÅVARER, der netop er udtryk for det kapitaliserede udbytte.

Samfundet bør indrettes således, at "selv den onde bager, der kun drives af råddent pengebegær, tvinges til at få opfyldt sit begær ved at bage brød til sine medmennesker". Derfor skal man ikke kunne tjene penge uden at gøre gavn. Og da "et fædrelands folk er dets rette grundejer" (Grundtvig), bør værdien af Danmark tilhøre os alle.

Men det er omvendt: Den, der bager brød til sine medmennesker, straffes og den, der sidder på sin bagdel på de natur- og samfundsskabte fælles resurser, belønnes. Et sådant umoralsk system, hvor vi bestjæler fliden og belønner den, der ikke foretager sig noget til gavn for andre end sig selv, sætter selvsagt ikke gode frugter. Arbejde og produktion hæmmes med lignende skadevirkninger på samfundsorganismen, som hvis man i det menneskelige legeme hindrer blodet i at flyde frit i årerne. Og prisen for et sted, hvor den opvoksende generation kan producere og bo, bliver så høj, at mange lades tilbage uden reel mulighed for at skabe et grundlag for at forsørge sig selv.

Denne uheldige udvikling forstærkes af de tekniske fremskridt, der betyder, at produktion og arbejde spiller en stedse mindre rolle og adgangen til jord og resurser en tilsvarende større og større rolle. Gennemfør blot tankegangen til dens logiske konklusion: Den totale automatisering, hvor al produktion sker uden menneskelig indsats - så vil de, der sidder på resurserne, sidde på al indkomst. Det bliver med andre ord mere og mere kramagtigt at ville basere samfundets indtægter på arbejde og produktion. Allerede i dag må hver 3 personer i arbejde forsørge næsten 1 ubeskæftiget UDOVER de unge og ældre, der også

er på overførsel. Udviklingen kan også tydeligt ses af, at vurderingen af Danmarks jord siden 1920 er steget fra 4,9 mia. kr. til 1.429 mia. kr. i 2012, altså ca. 290 gange mere, mens en ufaglært arbejders timeløn i 1920 var 1,50 kr. og således kun er steget til ca. 100 gange mere.¹⁾ Der er derfor til at forudse, at det nuværende system går sin undergang i møde, hvorimod en gradvis overgang til en løbende lejeafgift for brug af vort fælles fædreland ("fuld grundskyld") til afvikling af øvrige skatter og afgifter er den rigtige vej at gå. Det vil sikre samfundet en stabil indtægt til sociale formål og andre fællesopgaver og det vil igen blive sjovt at arbejde. For at bruge et (forenklet) slagord: Send din termin til staten og smid skattekortet væk.

Naturligvis vil nogle miste en (ufortjent) indkomst ved en sådan omlægning, lige som godsejerne mistede en (urimelig) fordel ved landboreformerne. Men retfærdighed er ikke bare rigtigt - det betaler sig oven i købet. Endog for dem, der mister privilegier. Før landboreformerne kunne godsejerne køre rundt i en hestetrukket guldkaret på en hullet vej - men dette og andre fremskridt i retfærdighed begunstigede en udvikling, der gør, at nutidens godsejere (og en masse andre) i dag kan køre rundt på motorvej i biler. Der er ingen grund til at tro, at yderligere skridt i retning af retfærdighed vil vende tomhændede tilbage.

Prøv evt. at Google "Poul Schous blog" og slå op under "fuld grundskyld" for at se, hvad en kyndig økonomi mener.

Med venlig hilsen

Thorkil Sohn, tidl. efterskoleforstander, Bildtsvej 26. 6950 Ringkøbing.

¹ Den tilsvarende udvikling fra 2004 til 2014 er, at jordværdierne er steget fra 857 mia. kr. til 1.374 mia. kr. (trods finanskrisen), hvilket er 60 %. Lønningerne er i samme periode steget med nominelt ca. 30 % iflg. Danmarks Statistik.